

РЕШЕНИЕ

Номер 180

02.11.2020 г.

Град Велико Търново

В ИМЕТО НА НАРОДА

Апелативен съд – Велико Търново   Втори граждански и търговски състав

На 12.08.2020 година в публично заседание в следния състав:

Председател: ХРИСТИНА ДАСКАЛОВА

Членове: ЕМАНУИЛ ЕРЕМИЕВ
ИСКРА ПЕНЧЕВА

Секретар: ИНА Д. СТОЯНОВА

като разглежда докладваното от ХРИСТИНА ДАСКАЛОВА Въззивно
гражданско дело № 20204000500161 по описа за 2020 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

С Решение № 458/25.10.2019 год. по гр. д. № 510/2018 год. Великотърновският окръжен съд отнел в полза на Държавата незаконно придобито имущество, както следва:

1. От Г. Т. Г. от гр. Свищов:

- сума в размер на 5 000 лв., получена при продажба на дружествени дялове на „Агропол-2000“ ЕООД;

- сума в размер на 100 лв., получена при продажбата на дружествени дялове на „Агромакс Трейд“ ЕООД;

- сума в размер на 200 000 лв., представляваща предоставен заем на М. М. Л.;

- сума в размер на 1 000 лв., внесена на каса по разплащателна сметка № 1836***** в „Банка ДСК“ ЕАД с титуляр Г. Т. Г. ;

- сума в размер на 52 лв., внесена по разплащателна сметка с IBAN BG85 СЕС***** в „ЦКБ“ АД с титуляр Г. Т. Г. ;

- сума общо в размер на 19 500 лв., внесена от трети лица по разплащателна сметка с IBAN BG85 СЕС***** в „ЦКБ“ АД с титуляр Г. Т. Г. ;

- сума общо в размер на 3 000 лв., внесена от трети лица по разплащателна сметка с IBAN

BG85 CEC***** в „ЦКБ“ АД с титуляр Г. Т. Г. ;

- сума в размер на 75 000 лв., представляваща превод от трето лице за връщане на заем, предоставен от Г. Т. Г. на Д. И. Г., преведени по разплащателна сметка с IBAN BG85 CEC***** в „ЦКБ“ АД с титуляр Г. Т. Г. ;

- сума в размер на 20 800 лв., внесена на каса по сметка с IBAN BG8 0 UBBS 800***** в „ОББ“ АД с титуляр Г. Т. Г. ;

- сума в размер на 2 320 лв., внесена на каса по сметка с IBAN BG8 0 UBBS 800***** в „ОББ“ АД с титуляр Г. Т. Г. ;

- сума в размер на 2 200 лв., превод от трето лице по сметка с IBAN BG8 0 UBBS 800***** в „ОББ“ АД с титуляр Г. Т. Г. ;

- сума в размер на 1 000 лв., превод от трето лице по сметка с IBAN BG8 0 UBBS 800***** в „ОББ“ АД с титуляр Г. Т. Г. ;

2. От Р. А. Г.

- сума в размер на 111.65 лв., внесена по банкова сметка № 5414941763***** в „Юробанк България“ АД с титуляр Р. А. Г. ;

- сума в размер на 205 лв., внесена по банкова сметка № 5414941763***** в „Юробанк България“ АД с титуляр Р. А. Г. ;

- сума в размер на 110 лв., внесена по банкова сметка № 5414941763***** в „Юробанк България“ АД с титуляр Р. А. Г. ;

- сума в размер на 586.75 лв., представляваща получен превод по системата „Western Union“;

- сума в размер на 1 600 лв., внесена на каса по банкова сметка № 8002310***** в „ОББ“ АД с титуляр Р. А. Г. ;

- сума в размер на 770.99 лв., внесена на каса по банкова сметка № 8002310***** в „ОББ“ АД с титуляр Р. А. Г. .

Осъдил Г. Т. Г. да заплати на Комисия за противодействие на корупцията и отнемане на незаконно придобито имущество (КПКОНПИ) разноси по делото в размер на 819 лв. за такси и вещи лица и 7 730.21 лв. юрисконсултско възнаграждение.

Осъдил Р. А. Г. да заплати на КПКОНПИ разноси по делото в размер на 91 лв. за такси и вещи лица, 466.91 лв. възнаграждение за особен представител и 466.91 лв. юрисконсултско възнаграждение.

Осъдил Г. Т. Г. да заплати в полза на Окръжен съд – Велико Търново ДТ върху

уважения срещу него иск в размер на 13 198.88 лв. и 5 лв. за служебно издаване на изпълнителен лист, а Р. А. Г. – 135.38 лв. ДТ върху уважения срещу нея иск и 5 лв. за служебно издаване на изпълнителен лист.

Въззивна жалба против решението е подадена от Г. Т. Г. . Обжалва решението в частта, с която предявеният срещу него иск е уважен. Същото е неправилно като противоречащо на закона, необосновано, постановено при непълнота на доказателствата и при съществени процесуални правила, които засягат правото му на защита. Не е призоваван редовно за съдебните заседания по делото. Не е имал възможност да ангажира пълномощник. По отношение на суми, които се отнемат с решението, има извършена от ТД на НАП – Добрич данъчна ревизия. Не са приети и три броя касови книги от търговската му дейност. В мотивите си съдът не е анализирал декларацията на баща му Т. Г. Т.. През 2010 год. реализирал печалба от игри в Еврофутбол и Еврошанс - приблизително в размер на 10 000 лв. Не са отчетени и средствата, получени от съпругата му от продажба на апартамент в гр. Свищов. Срокът за връщане на предоставения заем в размер на 75 000 лв. е новиран на 15.12.2008 год. Съдът не е взел предвид и доходите му от работа в Германия, които са около 100 000 германски марки. По банкова сметка в „ПЧБ“ е имал налични 150 000 лв. Моли съда да отмени обжалваното решение и да отхвърли предявения срещу него иск.

В молба-уточнение, подадено от назначения по реда на ЗПрП особен представител адв. Кр. Петрова, са доразвити доводи за допуснати от съда съществени нарушения на съдопроизводствените правила – докладът по делото относно доказателствената тежест е непълен и формален. Предявеният иск е недопустим, тъй като проверката по чл. 22 ал. 1 от ЗОПДНПИ (отм.) е продължила и приключила след изтичане на преклузивния срок по чл. 27 ал. 1 от Закона, без да има данни този срок да е бил продължен. Решението е неправилно. Липсва обосновано предположение за значително несъответствие между имуществото и нетния доход на жалбоподателя, надвишаващ 250 000 лв. за целия проверяван период. Пазарните цени на имуществото и активите са неверни. Няма връзка – пряка или косвена, между конкретната престъпна дейност и придобиването на имуществото. Относно приложението на ЗОПДНПИ (отм.) се позовава на практика на Конституционния съд на Република България и на Директива 2014/42/ЕС на Европейския парламент и на Съвета за обезпечаване и конфискация на средства и облаги от престъпна дейност в Европейския съюз.

В писмения си отговор КПКОНПИ чрез своя процесуален представител Д. Д. оспорва жалбата и я счита за неоснователна. Моли съда да потвърди решението. Изложени са подробни доводи по оплакванията в жалбата. Направено е искане за присъждане на разноски.

Въззивна жалба против решението е подадена от Р. А. Г. чрез назначения по

реда на чл. 47 ал. 6 от ГПК особен представител адв. А. Ч.. Обжалва решението в частта, с която искът срещу нея е уважен. Искът е недопустим, тъй като е предявен въз основа на нищожно Решение № 191/27.03.2018 год. на КПКОНПИ. Няма данни от кога тече и спазен ли е срокът по чл. 61 ал. 1 от ЗОПДНПИ (отм.). Решението е взето след изтичане на срока по чл. 27 от ЗОПДНПИ (отм.). Искът е недопустим, тъй като не е налице обосновано предположение по см. на чл. 21 ал. 2 от ЗОПДНПИ (отм.). Не са налице предпоставки за отнемане на имущество от жалбоподателката, тъй като от нея се иска отнемане на равностойността на 3 384.39 лв., което не представлява значително несъответствие по смисъла на закона. Искът е неоснователен и недоказан. Моли съда да го отхвърли.

В писмения си отговор КПКОНПИ чрез своя процесуален представител Д. Д. оспорва жалбата и я счита за неоснователна. Моли съда да потвърди решението. Изложени са подробни доводи по оплакванията в жалбата. Направено е искане за присъждане на разноски.

Великотърновският апелативен съд, като взе предвид оплакванията в жалбите, доказателствата по делото, обсъдени поотделно и в тяхната съвкупност, приема следното:

Обжалваното решение е валидно и допустимо, но частично неправилно.

Проверката на КПКОНПИ срещу Г. Т. Г. е образувана на 13.12.2016 год. при действието на ЗОПДНПИ (отм.), поради което, на осн. & 5 ал. 2 от ПЗР на ЗПКОНПИ, приложими са правилата и разпоредбите на ЗПКОНПИ.

Образувана е след получено уведомление от Окръжна прокуратура – Велико Търново за внасяне на обвинителен акт срещу Г. Т. Г. за престъпление по чл. 255 ал. 3 във вр. с ал. 1 т. 2 пр. 1, т. 6 и т. 7 във вр. с чл. 26 ал. 1 НК по ДП № 26/2009 год. по описа на ОСО при ОП – В. Търново.

Проверяваният период съгласно чл. 112 ал. 3 от ЗПКОНПИ е от 13.12.2006 год. до 13.12.2016 год.

На 27.06.2018 год. КПКОНПИ е взела решение да се внесе искане за отнемане в полза на държавата на незаконно придобито имущество от Г. Т. Г. и Р. А. Г. – негова съпруга. Установеното несъответствие между имуществото и дохода на лицата е в размер на 420 821.33 лв. Видно от исковата молба на КПКОНПИ, предмет на отнемане е имущество на двамата ответници на стойност 333 356.39 лв., като от Г. Т. Г. се претендира отнемане на: 1/ суми от продажба на дружествени дялове на „Агропол-2000“ ЕООД (5 000 лв.) и „Агромакс Трейд“ ЕООД (100 лв.), 2/ предоставен от Г. Т. Г. заем в размер на 200 000 лв. и 3/ суми, внесени по негови банкови сметки, включително

и от трети лица, а от Р. А. Г. – суми, внесени по нейни банкови сметки и превод по системата „Western Union“

Първостепенният съд е уважил изцяло претенциите на ищеца.

Съдът намира въззивната жалба на ответника Г. Т. Г. за частично основателна, а въззивната жалба на ответницата Р. А. Г. за изцяло основателна.

На първо място, неоснователни са доводите на жалбоподателя за недопустимост на производството, тъй като проверката на Комисията е извършена след изтичане на срока по чл. 27 ал. 1 и ал. 2 от ЗОПДНПИ (отм.). Съгласно Тълкувателно решение № 1/04.06.2020 г. на ОСГК на ВКС по тълк. д. № 1/2018 г., срокът по чл. 27 ал. 1 и ал. 2 от ЗОПДНПИ (отм.) и чл. 112 ал. 1 и ал. 2 от ЗПКОНПИ за извършване на проверки и събиране на доказателства за установяване на произхода и местонахождението на имущество, за което има данни, че е придобито пряко или косвено от престъпна дейност, е инструктивен и изтичането му не е пречка за надлежното упражняване на правото на иск на държавата за отнемане на имущество по реда на закона.

По делото е безспорно, че престъплението по чл. 255 ал. 3 във вр. с ал. 1 т. 2 пр. 1, т. 6 и т. 7 във вр. с чл. 26 ал. 1 НК, за извършване на което ответникът Г. Т. Г. е привлечен като обвиняем, попада в обхвата на ЗПКОНПИ (чл. 108 ал. 1 т. 18).

Настоящата инстанция споделя извода на първостепенния съд, че в случая е налице значително несъответствие в имуществото на ответниците по см. на & 1 т. 3 от ДР на ЗПКОНПИ, поради което, налице са основанията за отнемане на незаконно придобитото имущество съгласно чл. 141 от Закона.

През проверявания период ответниците не са придобивали недвижими имоти и това е посочено изрично в исковата молба. През 2007 год. Г. е закупил лек автомобил „Мерцедес“, модел Е 200 ЦДИ“ рег. № ВТ 31*****, чиято пазарна цена към датата на придобиването – 12.10.2007 год. е 17 150 лв. според заключението на приетата от първоинстанционния съд съдебно-техническа експертиза. Автомобилът не е предмет на отнемане, тъй като правата на държавата са погасени по давност съгласно чл. 73 ал. 1 от ЗОПДНПИ (отм.).

От допълнителното заключение на съдебно-икономическата експертиза, допусната пред окръжния съд, която е съобщила посочената от техническата експертиза пазарна стойност на придобития автомобил, се установява, че нетният доход на ответниците за процесния период е отрицателна величина: -8 576.03 лв., а имуществото, придобито през същия период, е 456 839.95 лв. При това, несъответствието между нетния доход и имуществото възлиза на 416 458.08 лв., което е значително по смисъла на & 1 т. 3 от ДР на ЗПКОНПИ, съответно налице е

хипотезата на чл. 107 от ЗПКОНПИ и незаконно придобитото от ответниците имущество подлежи на отнемане в полза на държавата.

В доклада си по делото съдът е разпределил доказателствената тежест, като е указал на ответниците, че следва да докажат придобиването на имущество през проверявания период със средства от законен източник. На ответника Г. е дадена възможност да представи оригинали или заверени копия на документите, приложени към отговора му, но доказателства за източниците на доходи през проверявания период 2006 – 2016 год. по делото не са представени. Предвид това, неоснователни са доводите на жалбоподателя за допуснати процесуални нарушения във връзка с доклада и разпределената доказателствена тежест.

По отношение на сумите 200 000 лв. и 75 000 лв.:

По делото е установено, че въз основа на Договор от 10.05.2007 год. ответникът Г. Т. Г. е предоставил на М. М. Л. заем в размер на 200 000 лв., а по Договор от 12.12.2008 год. е предоставил на Д. И. Г. заем в размер на 75 000 лв. Тези суми, видно от заключението на съдебно-икономическата експертиза, са включени при изчисляване стойността на имуществото на ответниците за 2008 год. като предоставени заеми. Ответникът е разполагал с тези суми, за да ги предостави в заем, поради което, според въззивния съд, те правилно са отнесени като част от имуществото му за съответния период. Отделен е въпросът дали те могат да бъдат предмет на отнемане, за което съдът ще изложи съображения по-долу.

Приетите от въззивната инстанция доказателства не установяват източника на тези средства. Видно от Ревизионен акт от 29.10.2009 год. и доклад към него, ревизията е извършена на „Синчец ММ“ ЕООД, представлявано от М. М. Л. и в хода ѝ е извършена проверка за доходите на представляващия ревизираното дружество. Констатациите на данъчния инспектор, че заемотателят Г. Т. Г. разполага с необходимите средства за предоставяне на заем на М. М. Л., са резултат от неговата преценка и не обвързват съда в настоящото производство, в което ответникът следва да докаже по безспорен начин законните източници на своите доходи със съответните доказателствени средства, предвидени в ГПК. Отделно от това, видно от ревизионния акт, проверяващото лице е изградило констатациите си въз основа на обясненията на ответника (заемотателя) и на представени от него документи за реализирани доходи през периода от 1991 год. до 1995 год., както и за продаден апартамент през 2005 год., т. е. за период, който е извън периода на проверката по реда на ЗПКОНПИ. Отделно от това, декларацията и обясненията на Т. Г. Т. - баща на ответника, за предоставяне на парични средства в размер на 50 000 лв., не представляват годни доказателствени средства за установяване на този факт.

Въззивният съд приема, че е налице значително несъответствие по смисъла на & 1 т. 3 от ДР на ЗПКОНПИ и незаконно придобитото от ответниците имущество подлежи на отнемане в полза на държавата. Предмет на отнемане съгласно чл. 141 от ЗПКОНПИ /чл. 62 от ЗОПДНПИ (отм.)/ е незаконно придобитото имущество, като отнемане на паричната му равностойност е допустимо в случаите, когато не е възможно отнемането на обособено имущество по чл. 141 от Закона съгласно чл. 142 от ЗПКОНПИ /чл. 63 ал. 1 от ЗОПДНПИ (отм.)/ или когато имуществото липсва или е отчуждено съгласно чл. 151 ЗПКОНПИ /чл. 72 от ЗОПДНПИ (отм.)/.

Дяловете са имущество по см. на & 1 т. 4 от ДР на ЗПКОНПИ /& 1 т. 1 от ДР на ЗОПДНПИ (отм.)/, което може да бъде предмет на отнемане съгласно чл. 151 от ЗПКОНПИ /чл. 72 от ЗОПДНПИ (отм.)/, а в случай, че към датата на предявяване на иска те са прехвърлени, на отнемане подлежи паричната им равностойност.

По делото е безспорно, че ответникът Г. Т. Г. се е разпоредил с притежаваните от него дялове от капитала на „Агропол-2000“ ЕООД и с дяловете си от капитала на „Агромакс Трейд“ ЕООД, поради което, на осн. чл. 151 от ЗПКОНПИ /чл. 72 от ЗОПДНПИ (отм.)/, на отнемане подлежи паричната им равностойност в размер на 5 000 лв. и 100 лв. съответно. В тази част решението на първостепенния съд е правилно и следва да бъде потвърдено.

В останалата част, с която от ответниците са отнети суми, внесени по банкови сметки от тях и от трети лица, решението е неправилно и следва да бъде отменено, тъй като тези суми не са налични по сметки на ответниците, ведно от доказателствата по делото.

Първостепенният съд не се е съобразил със съдебната практика, относима към конкретната хипотеза (Решение № 129/08.06.2015 г. по гр. дело № 5562/2013 г. на ВКС, IV г. о.; Решение № 137 от 2.11.2018 г. на ВКС по гр. д. № 2507/2017 г., IV г. о., ГК). Производството по отнемане на незаконно придобито имущество, регламентирано в ЗОПДНПИ (отм.) и в ЗПКОНПИ, урежда хипотезите на отнемане в полза на държавата на налично в патримониума на ответника имущество, придобито от престъпна дейност или заместващата облага – това, което е получено от лицето в резултат на разпоредителна възмездна сделка с такова имущество. Предвид санкционния характер на нормите на закона, касаещи предметния обхват на отнемането, те не могат да се тълкуват разширително. Това означава, че отнемане на парични суми, преминали през банковите сметки на лицето, но неналични към датата на завеждане на иска за отнемане, не може да бъде претендирано по реда на чл. 62 от ЗОПДНПИ (отм.) и чл. 141 от ЗПКОНПИ, тъй като такава възможност не е предвидена. Парите са заместими потребими вещи и основните им икономически функции са на платежно средство, разчетна единица и на запас от стойност. В качеството си на потребими вещи и като

платежно средство парите е възможно да са изразходени за различни стоки и услуги, т. е. те могат да са похарчени както за потребности от ежедневието, така и да са трансформирани в придобиването на имущество (реални активи), посочено в чл. 62 от ЗОПДНПИ (отм.), в който случай, отнемането както на конкретното имущество, така и на паричните средства, с които е било закупено, би довело до двойно санкциониране на отговорното лице, каквато цел законът не преследва и каквато възможност не предвижда. По тези съображения, в посоченото по-горе Решение № 129/08.06.2015 г. по гр. дело № 5562/2013 г. касационната инстанция е дала отговор на въпроса: „наличието на претендирани суми по банковите сметки на ответника, към момента на предявяване на иска, предпоставка ли е за тяхното отнемане по реда на чл. 4 ал. 1 ЗОПДИППД (отм.)“, както следва: „Предмет на отнемане в хипотезата на чл. 4 ал. 1 ЗОПДИППД (отм.) от ответника, или от лицата, посочени в чл. 5 – чл. 10 от закона, могат да са налични парични средства, т.е. такива в икономическата им функция на запас от стойност (натрупани и неизразходвани средства) и в по-тясното им разбиране като финансови активи, налични по банкови сметки, ако за тях са налице и останалите условия ...“. Това становище е приложимо и по отношение на ЗОПДНПИ (отм.) и на сега действащия ЗПКОНПИ, доколкото основните им принципи и цели са едни и същи.

С оглед на това, решението в тази част следва да бъде отменено и вместо това, на осн. чл. 271 от ГПК, исковете по чл. 142 ал. 2 т. 1 и т. 4 от ЗПКОНПИ /чл. 63 ал. 2 т. 1 и т. 4 от ЗОПДНПИ (отм.)/ против ответниците в тази част следва бъдат отхвърлени.

Предвид изхода на спора, решението следва да бъде отменено и в частта за разноските - изцяло, вместо което:

Ответникът Г. Т. Г. следва да бъде осъден да заплати в полза на бюджета на съдебната власт (по см. на ВТАС) сумата 306 лв. ДТ върху уважената част на иска (5 100 лв. равностойност на отчуждени дружествени дялове) за двете инстанции, а в полза на КПКОНПИ сумата 27 лв. направени по делото разноски пред двете инстанции съобразно уважената част на исковете (общо разноски 1 710.91 лв., от които 876.91 разноски пред първа инстанция, 450 лв. и 150 лв. юрисконсултско възнаграждение за двете инстанции и 234 лв. възнаграждение за особен представител на ответника Р. А. Г. пред въззивната).

Така мотивиран и на осн. чл. 271 от ГПК, съдът:

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 458/25.10.2019 год. на Окръжен съд – Велико Търново по

гр. д. № 510/2018 год. по описа на същия съд, в частта, с която от Г. Т. Г. е отнето в полза на държавата имущество, както следва:

- сума в размер на 200 000 лв., представляваща предоставен заем на М. М. Л.;
- сума в размер на 1 000 лв., внесена на каса по разплащателна сметка № 1836***** в „Банка ДСК“ ЕАД с титуляр Г. Т. Г. ;
- сума в размер на 52 лв., внесена по разплащателна сметка с IBAN BG85 СЕС***** в „ЦКБ“ АД с титуляр Г. Т. Г. ;
- сума общо в размер на 19 500 лв., внесена от трети лица по разплащателна сметка с IBAN BG85 СЕС***** в „ЦКБ“ АД с титуляр Г. Т. Г. ;
- сума общо в размер на 3 000 лв., внесена от трети лица по разплащателна сметка с IBAN BG85 СЕС***** в „ЦКБ“ АД с титуляр Г. Т. Г. ;
- сума в размер на 75 000 лв., представляваща превод от трето лице за връщане на заем, предоставен от Г. Т. Г. на Д. И. Г., преведени по разплащателна сметка с IBAN BG85 СЕС***** в „ЦКБ“ АД с титуляр Г. Т. Г. ;
- сума в размер на 20 800 лв., внесена на каса по сметка с IBAN BG80 UBBS 800***** в „ОББ“ АД с титуляр Г. Т. Г. ;
- сума в размер на 2 320 лв., внесена на каса по сметка с IBAN BG80 UBBS 800***** в „ОББ“ АД с титуляр Г. Т. Г. ;
- сума в размер на 2 200 лв., превод от трето лице по сметка с IBAN BG80 UBBS 800***** в „ОББ“ АД с титуляр Г. Т. Г. ;
- сума в размер на 1 000 лв., превод от трето лице по сметка с IBAN BG80 UBBS 800***** в „ОББ“ АД с титуляр Г. Т. Г. ;

и от Р. А. Г. , както следва:

- сума в размер на 111.65 лв., внесена по банкова сметка № 5414941763***** в „Юробанк България“ АД с титуляр Р. А. Г. ;
- сума в размер на 205 лв., внесена по банкова сметка № 5414941763020037 в „Юробанк България“ АД с титуляр Р. А. Г. ;
- сума в размер на 110 лв., внесена по банкова сметка № 5414941763020037 в „Юробанк България“ АД с титуляр Р. А. Г. ;
- сума в размер на 586.75 лв., представляваща получен превод по системата „Western Union“;
- сума в размер на 1 600 лв., внесена на каса по банкова сметка № 8002310***** в „ОББ“ АД с титуляр Р. А. Г. ;

- сума в размер на 770.99 лв., внесена на каса по банкова сметка № 8002310***** в „ОББ“ АД с титуляр Р. А. Г. , както и изцяло в частта за разноските, вместо което **ПОСТАНОВЯВА:**

ОТХВЪРЛЯ като неоснователни предявените от Комисия за противодействие на корупцията и отнемане на незаконно придобито имущество – гр. София против Г. Т. Г. от гр. Свищов, ЕГН *****, иск по чл. 142 ал. 2 т. 1 от ЗПКОНПИ /чл. 63 ал. 2 т. 1 от ЗОПДНПИ (отм.)/ за отнемане в полза на държавата на следното имущество:

- сума в размер на 200 000 лв., представляваща предоставен заем на М. М. Л.;

- сума в размер на 1 000 лв., внесена на каса по разплащателна сметка № 1836***** в „Банка ДСК“ ЕАД с титуляр Г. Т. Г. ;

- сума в размер на 52 лв., внесена по разплащателна сметка с IBAN BG85 СЕС***** в „ЦКБ“ АД с титуляр Г. Т. Г. ;

- сума общо в размер на 19 500 лв., внесена от трети лица по разплащателна сметка с IBAN BG85 СЕС***** в „ЦКБ“ АД с титуляр Г. Т. Г. ;

- сума общо в размер на 3 000 лв., внесена от трети лица по разплащателна сметка с IBAN BG85 СЕС***** в „ЦКБ“ АД с титуляр Г. Т. Г. ;

- сума в размер на 75 000 лв., представляваща превод от трето лице за връщане на заем, предоставен от Г. Т. Г. на Д. И. Г., преведени по разплащателна сметка с IBAN BG85 СЕС***** в „ЦКБ“ АД с титуляр Г. Т. Г. ;

- сума в размер на 20 800 лв., внесена на каса по сметка с IBAN BG80 UBBS 800***** в „ОББ“ АД с титуляр Г. Т. Г. ;

- сума в размер на 2 320 лв., внесена на каса по сметка с IBAN BG80 UBBS 800***** в „ОББ“ АД с титуляр Г. Т. Г. ;

- сума в размер на 2 200 лв., превод от трето лице по сметка с IBAN BG80 UBBS 800***** в „ОББ“ АД с титуляр Г. Т. Г. ;

- сума в размер на 1 000 лв., превод от трето лице по сметка с IBAN BG80 UBBS 800***** в „ОББ“ АД с титуляр Г. Т. Г. ;

и иск по 142 ал. 2 т. 4 от ЗПКОНПИ /чл. 63 ал. 2 т. 4 от ЗОПДНПИ (отм.)/ против Р. А. Г. от гр. Свищов, с ЕГН *****, за отнемане в полза на държавата на следното имущество:

- сума в размер на 111.65 лв., внесена по банкова сметка № 5414941763***** в „Юробанк България“ АД с титуляр Р. А. Г. ;

- сума в размер на 205 лв., внесена по банкова сметка № 5414941763020037 в „Юробанк България“ АД с титуляр Р. А. Г. ;

- сума в размер на 110 лв., внесена по банкова сметка № 5414941763020037 в „Юробанк България“ АД с титуляр Р. А. Г. ;

- сума в размер на 586.75 лв., представляваща получен превод по системата „Western Union“;

- сума в размер на 1 600 лв., внесена на каса по банкова сметка № 8002310***** в „ОББ“ АД с титуляр Р. А. Г. ;

- сума в размер на 770.99 лв., внесена на каса по банкова сметка № 8002310***** в „ОББ“ АД с титуляр Р. А. Г. .

ПОТВЪРЖДАВА решението в останалата обжалвана част.

ОСЪЖДА Г. Т. Г. от гр. Свищов, с ЕГН ***** да заплати в полза на бюджета на съдебната власт (по см. на ВТАС) сумата 306 лв. (триста и шест лева) ДТ върху уважената част на иска.

ОСЪЖДА Г. Т. Г. от гр. Свищов, ЕГН ***** да заплати на Комисия за противодействие на корупцията и отнемане на незаконно придобито имущество – гр. София сумата 27 лв. (двадесет и седем лева) разноски пред двете инстанции съобразно уважената част на исквете.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховен касационен съд на Република България в едномесечен срок от съобщаването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____